

VÁRAY KÁROLY

**ÖRÖKKÉ HASÍT AZ
IDEG**

76.kötet

VÁRAY KÁROLY

YARAW YORAK

ÖRÖKKÉ HASÍT AZ IDEG

VERSEK

LXXVI. rész

76 . KÖTET

2007. 08. 01. 20:19:00

TARTALOMJEGYZÉK

1. **Emészteni akar a síri föld**
2. **Jöjj szellő**
3. **Egy ország**
4. **Néma földön**
5. **E nemzet éhe**
6. **Várom a magyar csodát**
7. **Halottaink tiszta fényén**
8. **Mit ér a csók száj nélkül**
9. **Őseink humuszát**
10. **Vajúdik a hullámozó táj**
11. **A szabadság tégláiból építsük várainkat**
12. **Ha ma egyedül maradok**
13. **A csend horgán csücsül a magány**
14. **Nincstelen kifosztott üres világba**
15. **Az ösztönök tengerében hajlik egymásra a szerelem**
16. **Zsoldos sereggel védik**
17. **A fájdalom könnye hull**
18. **Álmaim szárnyain szaladok**
19. **Napsugaras a szívem, a szívem**
20. **A gazdagság lóg**
21. **A szépségnek csalfasága**
22. **A nagy szájnak kis tudása**
23. **Libeg a lelkem múltamban**
24. **Vezesd szerelem**
25. **Csipkés csókot**
26. **Félek lezuhan a vas sötét**
27. **Miért a ködöt álmodom**
28. **Éltem, mint kocsikerék**
29. **Hull az alkonyeső**
30. **Érzem a vágyak súlyát**
31. **Nálam egy halk sóhaj**
32. **Mint kiöntött leves**

33. Valami rám tapadt
34. A kanóc és viasz fényén
35. Az emlék örök táncot jár
36. Négyoldalú pohár a jövő
37. A vágyam ölel
38. Egy szemétre dobott hajnal
39. Ha lángviharnak kell lennünk
40. Te tűzben izzó illatos szerelem
41. Zörög a csontos éj
42. Széttárnám kezemet, de minek
43. Szeretném bemutatni ki vagyok
44. Ha már megfogant a lét
45. Itt vagy előttem Te virágzó
46. Szúzként érkeztél
47. Lengtem s lét szárán
48. Két kebel gondolán
49. A kóborló lelkek kőszigetén állok
50. Susog az erdő bús lombja
51. Itt fekszem a süllyedő lápban
52. Kopár ágszemei égnek a fényben
53. Olvadt arany levébe
54. A létminimumra kölcsönnel
55. A szerelem nagy tengerén
56. Te Rongy, mint a fázós egér
57. Az én koronám
58. Létrehozzák a törvények tömegét
59. Erjed a Föld, -erjed
60. Ó szerelem elégek a partodon
61. A bánat húrjainak pengésén
62. Zöldellő faágak, ékköves kis szárnyak

1. Emészteni akar a síri föld

Emészteni akar a síri föld
Porladó csontjai már nem ropognak
Csak a nemzet szelleme bolyong
Maradék gyökeret keresve
Belebújna végleg megpihenne
Úzték már hegyek-, völgyek-,
S folyók labirintusain át
Csak az Isten tudta hol kap hazát
Lám a magyarság nemezise
Megújhodásra vár, tört rögön
Szent akarattal a csírába vetett hittel
Hová őseim porladtak az az én földem
Ott akarok egyszerű kukoricaszár sírt
De gazdag terményt az utódoknak

Vándorlásunk nomád létének ködje
Hűvös reggeleken felvillantja múltunkat
Emlékeztetni ködfátyolon keresztül
Szentül kell hinnünk újraéledésünkben
Nagy Balatonunk vizében szomjat oltó
Szél magot fakaszthat, -dicső oltalom
Csillogó múltunk rozsdás kardját
Nem fedheti idegen „akárom” halom
Nem béna léte nemzetünk sebének e táj
Halottaink parancsa tarkítja e földet
Avar alatti kincseink mutatják jövőnket
Magyar nászé apáink szenvedett földje
Ünnepelni foganjon az új szellem
Hol dús virágzatú lomb terem

Fanfár harsog, harang szól
Őseink harangra patinásodott szava
Vágya múltunk illatos rózsalugasának
Fel megmaradt magyarság, fel, fel
A harang fényében csillogjon nemzetünk
Mert mi még nem éltünk
Csak elővárként szenvedtünk
Holtaink tengere lett e korall medence
Kárpátok bérceiről lecsorgó teremő vér
Keress szellem keress, termő e talaj
S ha ősei gyökeréből nő a mag
Matuzsálem mamutfenyővé dagad
Lesz még ezer éves magyar borostyán
Újabb ezer évünket magába zárva

Termő talajában magába zárva
Újabb ezer évre sem marad árva
Abortusz vágyai végre szállhatnak
S menyasszony seregek állhatnak
Szenvedése vérünk álmainak
Végre csillagként ragyoghat
Őseink börtönbe zárt szerető világa
Táncos lábú utódaik örömágya
Ifjak, őseitek vérén álmodjátok
Új világotok gyönyörűbb hajnalát
Csikólábatok dobbanjon e földön
Magyar föld ez, magyar dobbanás
Nem lesz itt fojtott nemzethalál
Ez a föld nem ölt gyászkontöst
Vére köntöse az örök szabadság

Ha nem volt nemzetet szétszaggató tél
Fagyás helyett alvadt e vér
Álmaiban halt meg e nép
Csakhogy az álmok sose halnak
Az ősi szellemmel házasodnak
Mi átkozott szittyá faj, -acélnak fattya
Csak acélnál acélabb nemesebb vágja
De van-e, a szenvedés edzette népnél
Erősebb e Föld hullafoltos kerekén
Széthordott, szétfoszlott kerekén
Nekünk nem kell hazavágyni
Otthonuk e cifra szerelemmel tarkított föld
Mert vágyaink mások álmainak is
Tisztességes befogadó tere volt

Messziről jöttem, - mondja a magyar
Könnyebben befogadja a messzeség varázsa
De nekünk hazánk e messzeség
Mi itt vagyunk otthon, otthonunk az itt
Ellenségnek buja hódító szaván élni
Miért is kellene nekünk, hazánk földjén
Ha az ellenség nem talált otthont!
Miért éppen a mienk kell neki?
Találják meg mások is magukban az otthont
S egy nép sem lesz otthontalan e földön
A fűnek kábító illatát hiába cseréled
Szebben hangzó idegen ékes szóra
A léleknek csengettyűi a bírák
A nyelv fejezi ki nyelvednek szabadságát

Honnan jössz óh könnyűlovas magyar
Merészelni sorokban leírva
E csörtető nacionalista sorokat
Nagy a lendület sok az éltető elem
A jelenlegi liberális politika, szava
Ily gyalázatnak most nem lehet szava
S ha hangja gúzsba kötve néma is
A lélek hangjának nincs érdemi korlátja
Mint olajfoltok szűz tengeren
Egyesülnek a kiteszített tengerén
Cifra buja mén e tarka magyar föld
Kétkednénk-e befogadó tisztaságán
Hiszen nyelve vágya a szaporaság
Lápok ölén szunnyadó átalakulás

Kellenek álmok egy népnek, ÁLMOK
De nem a múlt álmatlan álmai
S nem kellenek: hazai kormányok
Külföldi irányzatok, rabló vágyak
Mik meddővé teszi a magyar álmot
Nekünk magyar álmok kellenek
Magyar álmok, amik megteremtik
A jövőnek a MAGYAR ÁLMOT
Kiszikkadt méhek a magyar álmok
Végre, végre nyájjal nyíljatok
Dicsérjétek Adyt a hontalan magyart
De ne feledjétek lebegő szellemét
Nem a magyar a föld volt már szomjas
Csak ne lett volna körötte mindenki aljas

Voltak nagyjaink, s lesznek
Magyarságból mind kiközösítettek
Térj végre észhez médium magyar
Mert nem lesz hazád, a hipnózis után
Miért kavarog felettem ezernyi fátyol
Tisztuljon ködödből tisztán e nép
Mert a tiszta tiszteli más tisztaságát
Csak a hisztéria szennyezi
S ki hisztérián nyer bomló hatalmat
Az csalón tiszteli e népet
Áldott szép hazám légy a földem
Bitorlók nélkül magyar hatalom
Nem kellene ide gyártott műszavak
Honi magyar, - itthonban lelt otthon

Börtönfenyegető szavak zúgtak
Soha el nem ismert alkotó agyamban
Míg én ezreket költöttem, a megváltásért
Másokat megoldott a filléres összeköttetés
Magyarságom szétszórt szavain

Pendüljön végre alkotó megértés
Emeld magasba szülőtted tehetségét
Nem kell pítizni eladva magadat
Vagy megvesztegetett pénzzel rettegni
Állítsuk meg a fosztó rabló centrifugát
Gátat a kiömlő megváltó tejfölnek
S feledjük maradék savónak nyomorát
Ha alkotó elme lázadón szunnyadva pihen
Idegen gagyi alkotások agyontapossák

Szép szerető sík szülőföldem
S rónát terelő ostoros hegyek
Nemzetemet ölelő kanyargó folyók
Balaton tükröző vizében csillogjatok
Élő alkotó magyar szellemünk
Legyőzi a sorsföldelte halált
Itt többé gyérítés nem kaszál
A rabló önmentő politikának itt a vége
E föld álma lesz a bíra
Végzete tolvajok hitvány torának
Nem gyilkoló fegyverbe szólít a föld
Tettekre s alkotó összefogásra
Az alkotó közösség a boldogító fegyver
Mely nem sorvaszt, másokat is éltet

Nemzetünknek nincs többé földi gyásza
Meváltotta megtizedelt szenvedő múltja
Önálló tisztességes életét, teremtő jövőjét
Jöjj idegen, ágyat vetek magyar avaron
Legyen ittléted édes íze faragott botodon
S átadom útravaló vándorbotodat
Lépj tovább -itt hagyva- a gyémánt halmokon
Boldog karvaly kering a magyar föld egén
Megpihenne már egy kereszt szegletén
Bármerre néz, keresztnek árnya sincs
Vége a nyomorult síri létnek
Válaszd a csilingelő tornyot pihenőnek
Harangnak faláról zúgjon a HIMNUSZ
Végre a mézédés magyar földön

**Áldott szép hazám légy a földem
Bitorlók nélkül magyar hatalom**

2. Jöjj szellő

Jöjj szellő
Ringasd a lombok nyáját
Nyisd ki a
Dús virágkeblek ablakát

Illatodtól részegülten
Befeküdnék koronádba
S elrepülnék
A szerelem országába

2007. 09. 01. 13:05:21

3. Egy ország

Egy ország
Választott korbácsán
Nem jó megváltás
A csírává fojtott
Kukucs-káló remény
Csak a szétzúzott
Korbácson hajlék

2007. 09. 05. 18:49:15

4. Néma földön

Néma földön
Fagyott hangon
Nem terem
Méltó oltalom

A fagy alatt
Vörös vér forr
E hazának
Nem kell pokol

Sátán kormány
Álhatalom
Magyar népen
Rabló karom

Elég volt
A vércsék násza
Nemzetünknek
Síri gyásza

Kelj fel magyar
Ébredj magyar
Itt a földed
Itt légy szabad

2007. 09. 08. 15:38:16

5. E nemzet éhe

E nemzet éhe
Rablók fénye
Kicsorbultan
Elárultan
Belefekszünk
Veszett földünk
Sikolyába
Csorba álmunk
Iszonyába
A félelem
Sebzett ajkán
Szólni nem mer
A némaság
Rongyos bérért
A hallgatag
Továbbélő
Életet kap
Ezrek szikkadt
Tátogása
Pár spionnak
Gazdagsága
Sanyargató
Nemzet rablók
Partra vetett
Tátogatók
Vívják e lét
Mocskos harcát
Elfeledve
E hazának
Dicső múltját

/ Sok kis patkány
Mohó szája
Rátapadt
A nyomor vázra

Mégsem megy el
Lusta arra
Nem engedi
Árulása
Hitványsága

Amikor már
Csak csont marad
Sírja lesz a
Falánksága
Bordakereszt
Lesz a gyásza /

2007. 09. 08. 15:57:51

6. Várom a magyar csodát

Várom a magyar csodát
Apám is várta
Apám apja is várta
Mert sok álmatlan éjszakán
Adták tovább
Hófödte csúcson ülő
Sivár létüket megváltó
Ősi szívükben hordott
Csorba álmaikat
Csorbák voltak
Mert véres védő kardjukon
Elárvultak
De hitük volt álmatlan
S kivérzett szívükön is
Zúgott a nemzet-remény
Ma, halottaink földjén
Nemzettelen születnek
S ezer más érdek
Szabdálja

2007. 09. 08. 20:29:39

7. Halottaink tiszta fényén

Halottaink tiszta fényén
Kúszik a mocskosság
Azt hiszi a szerencsétlen
Tisztára moshatja magát

Kúszik mászik egyre kopik
Lélekremény acélosodik
Fertő mélység bűzös szárnyán
Elrohad a saját hamván

Hit ereje nincs még veszve
A mocskoknak nincsen fénye
Tiszta lelkű újak jönnek
A hitványság így tűnik el

2007. 09. 11. 16:04:45

8. Mit ér a csók száj nélkül

Mit ér a csók száj nélkül
Ha vadul tombol az éj
Árván kószál az erdő
A magányos csillagos ég
Sivár sivatag mezején
Hol van a csókos ízű
Szendergő tavaszi szél
Ébreszt e szunnyadó
Berekben nádi rigó

Hamvadó testemet érinti
Vagy végleg eltűnt
A marcangoló piros ív
Add kezed kelyhét
Szomjamat gyónni
Vidd vad vihar
Lelkemnek szúzi szenvedését
Vidd éteres felhők közé
S engedd aludva álmodni

Fuss csóktalan éj
Vidd a könnyködöt
Engedd látni tisztán
A villogó csókos éj
Pirosló száját
Ha esengve vergődve is
De borulj rám
Szomjazva
Csillagos szomjas éj

2007. 09. 12. 19:32:32

9. Óseink humuszát

Óseink humuszát
Befedik sárral
Ihol ni a sás
Új földön vadvirág

Üvegpaloták
Parancsolnak jajt
Mehajolt
A becsapott magyar

Eladták sorsát
Áruló közgazdák
Kivagyi ficsúr
Volt ateisták

Nehéz betontömb
Alvó testén
Fénytelen
Örök sötétség!?

2007. 09. 12. 19:44:20

10. Vajúdik a hullámzó táj

Vajúdik a hullámzó táj
Angyalhaj sikolyok szállnak
S gyermekláncfű riad
Pihékben hull a némaság

Régóta búcsú e lét
Temetni végleg Krisztus
Szenvedő keresztjét
Tán előnt új isteni lét

Lesz új föld
Hol a kifosztott jóság
Viseli az alkony-koronát
Dicső fényének igazát

Lesz új föld
Hol a gúzsba kötött szeretet
Viseli a hajnal-koronát
Dicső fényének igazát

Föld méhe csak testvért szül
Mégis testvérgyilkosként
Halunk anyánk sírjába
Duzzadó nagy fájdalomába

Mintha konduló harang lenne
A sírjába menő földi lét
Kinek sír jut annak lét is
S a Föld terített asztala

Ha több lesz a karom
Mint amit mar
A népek sikolya rian
Az igazságtalanság jegén

A karom-felleg alatt
Fénytelen a nappal
A rablás lángja sem világít
Csak a gyász suhog

Mosoly kéne, mosoly
A sápadt világra
Hol eltűnne a modern
Rabszolgák világa

Rabszolga vagy, rabszolga
Jogösvénybe terelt becsapott
Csak hiszed a lét sorsát
S táncolsz a máglyán

Horpadozik a táj
Mint tengeri hullámverés
A férges gonosz rátapad
Lóg, mint falon a kép

Sikoly násza hallik
S szétfolyik a vajúdas
Teremtő oldatában
Mint a halódó olajkép

Miért, ó miért?
Partra vetődik egy darab
S lángra lobban a gonosz
Kiégetve környezetét

Egy életen át hisszük
A vajúdas véges táncát
Mi karom alatti remények
Imával szenvedjük a napot

Tombol a vajúdo táj
Van valami más
Meghallotta testem panaszát
Őseimet szülő Anyám

Kell lenni valami másnak
Mi felváltja szomjúhozó
Keresztrefeszítettségünket
Az igazságtalanság lomha ítéletét

Fényt, meleget, levegőt
Létéért kapja az ember
Élelmét már mások mérik
Hatalmas profit serpenyőkkel

Imádkozza üszkös baját
A bűdösödő csonkított sokaság
S a megváltó édes manna
Már telt zsebekbe potyog

Mit ér a szent létünk
A hatalmasok pokol tüzében
Mi pörkölődünk
Megtermelt pénzünk tüzében

Lehajtott fejed előtt
Csak az álarcod tekintete nyílt
Cseréld fel inkább önmagad
Tán visszadob a vajúdas

Földig horpad az égi kék
S égre nyújtja éhes száját
A vágyaiban haló nép
Egy csóktalan ovális éj közepén

Mintha rontás rágná génjeinket
Máséba marva vigaszt keresve
Emészti sorsát arasznyi létvonalán
A gyöngyfényű emberiség

Gyomorban borzong a szegénység
Közben közgazdászok döntik el
A túltermelt sülték sorsát
Kreált képletek mutatványán

Zabál a csóktól részeg
Míg lerágott bordák közt jár
A sóskönnyes száj
Mint hegybordákon űzött eb

Földre hajolnak a fenyők
Sírba vetve fejüket
Tán elillan a kóbor jelen
Megszülve az új rendet

Vesd ki szívemből új szívemet
Lelkemből új lelkeimet
S ha embernek születünk
Legyünk emberibb

2007. 09. 18. 19:49:36

11. A szabadság tégláiból építsük várainkat

A szabadság tégláiból építsük várainkat
S nem lesznek omló falak
Apáink téglái világítanak
S zúgó harangokban elnyelődnek
A hajlékvesztő szavak

2007. 09. 22. 8:40:54

12. Ha ma egyedül maradok

Ha ma egyedül maradok
Nem baj!
De ha holnap is!
Nem lesz holnapután!

2007. 09. 20. 20:23:49

13. A csend horgán csücsül a magány

A csend horgán csücsül a magány
Lelke tört héjaszárny
Körötte kísért a tegnapi szép
Szívet romboló rém

Partra sem vetette az akarat-hullám
Szikkasztó meleg helyett
Buborék párna tiszta gyöngyében
Mélyben leli síri otthonát

A tenger mélyén, Ó nem múltó
Szívemet szaggató tenger démona
Te hazug szép, Fata Morgana
Tűnj felszíni vizeken tova, tova

Foszló libegő kicsi testemen
Az átkozott gyönyörű tépő múlt
Szaggass már szét, hulljak
Ezer vérző seb darabban

Kicsi vagyok a csend horgán
Rettenetes égi magány
Szétloccsan a mindenségben
A szerelmes szenvedélyem

2007. 09. 22. 8:29:50

14. Nincstelen kifosztott üres világba

Nincstelen kifosztott üres világba
Menni örült mutogató politikusok
Babla szövegének sújtó parancsára
Hinni, magunkat kiütve akaratunkból
Vakon, némám, zúgó lélekkel

Mert roppant rejtett zsvány vagyon
Lengeti a semmi mezejére mutató kart
Megmutatni a békülés hallgatás
Édes mezejének altató dalát
Ott a lázadás csillapító adomány

S Te békés, feladva saját hitedet
Bűnösen lépsz a terelő útra
Hol szavadnak lángja sem pislog
Igazságra lázító szent mondataid
Komposztként izzanak

S mikor kihül léted vágyának kohója
Örök hideg éjbe takarít a hatalom
A csillogás már nem túrné múltadat
A hatalom kikeményített piócákon
Lengeti csillogó tornyait

S a hatalom áligazában tovább sarjad
Sarjadásban a tékozlás fakad
S mindig lesznek, kiknek leng a kar
Kik a reformok lépcsőjére terelve
Lecsúsznak az ígéret nagy semmijébe

Zilált a lélek, bús dal tereli
Vidámságát elszórakozza a gazdagság
Arany topánkája alatt hörög a nép
A nyomor szüli a saját rendjét
Forradalomban úszik az emlék

A vajúdás álma mindig szabadság
Tavaszi tarka nyüzsgés, libegés
Csakhogy a jólét örök vágya
Reszketve árad szét tört testén
S nem melegíti többé meleg sós vér

Álmomban az élet kelyhéről lecsorgó
Belém maró forró bor égetett
Istenhez könyörögtem, megváltásért
Az iszapnak égre kell szállni
S fénnel telítve visszatérni

2007. 09. 22. 20:52:37

15. Az ösztönök tengerében hajlik egymásra a szerelem

Az ösztönök tengerében hajlik egymásra a szerelem
Meg sem várva az őszi barangoló kék ég
Keblek alá rejtett rendező erejét

Ki tisztán nyújtotta igaz vágyra, hűségre a kezét
Hamis keblek maró sokasága között
Szürkén oldódott fel a hamisak éjén

A bimbónak tépett zöldellő szépséges köpenye
Vad szerelmektől tépetten lóg
Te csak álmodj a tavasz tengerében

2007. 09. 22. 21:10:59

Átrendezve:

Az ösztönök tengerében hajlik
Egymásra a szerelem
Meg sem várva
Az őszi barangoló kék ég
Keblek alá rejtett rendező erejét

Ki tisztán nyújtotta igaz vágyra
Hűségre a kezét
Hamis keblek maró sokasága között
Szürkén oldódott fel
A hamisak éjén

A bimbónak tépett zöldellő
Szépséges köpenye
Vad szerelmektől tépetten lóg
Te csak álmodj
A tavasz tengerében

2007. 09. 24. 17:30:56

16. Zsoldos sereggel védik

Zsoldos sereggel védik
A haza sorsát
Zsolddal cserélték fel

A nép ajkát
A hatalomnak és pénznek
Fizetett szolgái
Védik a hazát?
Vagy a hatalom gazdagságát?

A sártipró szerencsétlenek
Szocpolon ingyenélők
Kisöprik az elárvuló hazát
Az alkoholgőz mámorán
Nem énekelnek pezsdítő
Hazafias nótát
A hazugság vára védi
Degradált létüket
Lépni minek, ha küzdés nélkül
Szaporodásra lendül
A póri nép
Fegyverrel elég a pár zsoldos
A rongyosok serege
Fillérektől szétesik
S ha vízagyúkból ecetes bort
Selejteznek rájuk
Szemükben dicső lesz
A rabló kormányuk

Mit ér a HAZA
Gyogyók tengerében
Hol az értelmet
Befalazzák s ezt felügyelik
Kápo pedagógusok

Míg magyar honban
Idegen nációk
Elit iskolákban nevelik
Képviselőkké
S miniszterekké
Pénztől erős fiaikat
Irányítani a negyvenfős
Osztályokból kikerülő
Búzló nyomort

Míg vasfegyelem az elitnél
Addig liberális
Megengedő demokrácia
Az órán kólázó
Csipszet ropogtató
Számkivetetteknél
Kik hiszik becsapott sorsukat
S később dolgozhatnak tán
Életükben tíz évet
A nyomorban tartó nyugdíjért

Először a hatalomban bomlik a nemzet
Ne magyarkodj, - felszólítással
Bűntudatot ébresztve
Hallgat a nemzet
Irgalomra vár a lehajtott fő
Mert sokszor a név is keserű
Közben a banktőke
S ipartőke üvegpalatákká tornyosul
Az őshonos kalyibák nyomorán
Árulók ezrei cserélik fel
Tízezrek könnyes sikolyát
A saját boldogulás
Szennyes útján
Rettegő élete jobb a nyomorénál
Bár szembe nézni soha nem mer
Az elárult tekintetek lángjával
S hangjában ott sír a félelem

2007. 09. 30. 20:15:51

Átirat:

Fizetett zsoldos sereggel védik
A haza áruláson bomló sorsát
Csörgő zsolddal cserélték fel
A kiszáradt, vérző nép ajkát
A hatalomnak, és éhes pénznek
Fizetett kalandvagyó szolgái
Védik a recsegő-ropogó hazát?
Vagy a hatalom gazdagságát?
A sártipró éhes szerencsétlenek
Szocpolon hetvenkedő ingyenélők
Kisöprik az elárvuló hazát
Az alkoholgőz omló mámorán
Nem énekelnek pezsdítő
Hazafias összetartozó nótát
A hazugság omlatag vára védi
Degradált széttépett sáros létüket
Lépni minek, ha küzdés nélkül
Megélhetési szaporodásra lendül
A vakvágányon részeg póri nép
Fegyverrel elég a pár zsoldos
A rongyosok szóingatag serege
Olvasztásra váró fillérektől szétesik
Ha vízágyúkból virágos ecetes bort
Selejteznek rájuk, ecetszagú testükön
Semmibe néző szemükben dicső lesz
A rabló maszlaghintő kormányuk

Mit ér a száraz törzseken
Az ősi keresztteken nyugvó HAZA
A mesterséges gyógyók tengerében
Hol a vágyódó, fakadó értelmet
Befalazzák, s azt kínlódva felügyelik
Intelligens kápó pedagógusok

Míg a degradált magyar honban
Idegen nációk, kihívó jelképekkel
Dúsan felszerelt elit iskolákban nevelik
Képviselőkké
S miniszterekké
Pénztől erős nyáladzó fiaikat
Irányítani a pokolerős negyvenfős
Osztályokból kikerülő
Búzló nyomort

Míg vasfegyelem a céltudatos elitnél
Addig az érthetetlen liberális
Megengedő rendre született demokrácia
Az órán kóházó, szépítkező, csevegő
Csipszet ropogtató, MP3-t hallgató
Félrevezetett, becsapott számkivetetteknel
Kik jónak hiszik becsapott sorsukat
S később dolgozhatnak tán
Életükben tíz évet, vagy felét sem
A nyomorban tartó nyugdíjért

Először a hatalomban bomlik a nemzet
Ne magyarkodj, - parancsoló felszólítással
Agyat bomlasztó büntudatot ébresztve
Hallgat a testébe zárt rettegő nemzet
Irgalomra vár a lehajtott ernyedt fő
Mert sokszor a név is keserű
Közben az egydimenziósra nyomorító
Hatalmas üvegzséb banktőke
S ipartőke üvegpalatákká tornyosul
Az őshonos kalyibák nyomorán
Depressziós árulók ezrei cserélik fel
Tízezrek becsületes könnyes sikolyát
A saját hamis boldogulás

Szennyes útján
Rettegő élete jobb a nyomorénál
Bár szembe nézni soha nem mer
Az elárult tekintetek lángjával
S hangjában ott sír a félelem

Léha létükben felnőtt posztkommunista
Tőkések diktálnak múltbéli módszerrel
Május 1-jei sört ígérek virslivel
Közben háromszáz forintos
Kenyérrel fenyegetnek
Köztisztségre alkalmatlan ficsúrok
Diktálják számár tudásukat
A bólogató társadalomra
Butaságuk euróra cserélődik
Míg a szegényre ráomlik a vakolat
Minek sírni, ha a tiszta könnyet
Elnyeli a mocskos zagy
S a könnyből fakadó illanó jaj
Elhalkul a fogak vacogásán
A Regnum Marianum-ot
A hősök terén szétkente Rákosi
Azóta is hitében csonka e nép
Csak a rabló kommunizmus eszméje él
A kisemberek kifacsart felcserélt szívében
Kik hiszik a múltat, a vergődő adósságot
Elfelejtik a jóléti komiszárságot

A külföldi hitelek rabló álcáin
Az egyszer másoknak virító színes lepkét
A lepke szép színes, de éhe egyszer
Mindent felfal, kamatostól, jövőstől
Hittelenül nemzetelenné vált a magyar
Lassan nyoszolyán sem terem hajlék
Csavargók leszünk hontalan otthonunk
Felhőkarcolók virágzó árnyékaiban
Koronátlan hazánkat szentté tevő
Bujdosó királyi koboldok leszünk
Átkokat vonzó halódó lidércek
Nem kell fegyver, -észre sem veszed
Ha kell a média szívet is cserél
Alantasan, észrevétlen fogyasztó
Monoton egyhangú szolgává befolyásol
Sorsunk hurkában vergődve elvérzünk
Vagy feltámad a nemzet csillogása
Kifordul a sziklák rabságából
Tisztára égetve virágzó földjének
Ékes szennyes talaját
Mert minden virágban ott nyílik a múlt
A szirmok csak elhervadnak
De a múlás szépsége soha nem vész
Ha van lelke s otthona a tájnak
Magyar vagyok égetéstől izzó rózsa
Bár a szépség virulna szirmomon
De a szenvedés tüzében is van irgalom
Őseink ölelő szerető múltja
Ki korbácsot kap népének terelésére
Korbácsban bomló lesz a sorsa
S ki terelve van, sorsától edzetten
Új világot álmodhat még
Megmenteni korbács nélküli nemzetét

Félek!, - nem a hatalom vicсорától
Az csak fékeveszett veszett habzás
A pusztító alantassága fáj
Mely, mint csontritkulás beborítja
A lélek csiszoltmárvány felületét
Az alantasság jóléte felemel
A sápadt szegénység behódol
A szipoly vermének hatalmán
Hogy élete végéig csúszhat az ígélet
Nyálkás mondatain, -már nem érdekli
Könnyel dagasztott agyagban élünk
Csúszva, mászva, kúszva araszolunk
S leszünk elsüllyedt sírok
Az áztató latyak fojtó fogságában
Selymet terítenek fölénk
Rajta lépkedve túlél a hitványság
S ha egyszer megtestesült álmaink
Legurulnak a tor asztaláról
A gazdag is ráébred koldus létére
A múlt nyomora, árulása és gazdagsága
Tovalibben a selymek fátylain....

2007. 10. 04. 19:30:09

17. A fájdalom könnye hull

A fájdalom könnye hull
Ziláló szívemre
A nemzetünk labirintusában
Keressük egymást
Mint szótlan idegenek
Áruló nyelvükkel bujdosunk
Széttépett lelkünk hamvain

A nemzet lelkének szava helyett
Törvényeken lóg a nép
Hajtják, mint ökröt
A bakon ülő hajcsár
S egyre jobban nő az extraprofit
A tölgyfa vendégoldalon
Aranyló búzánk külföldi
Kemencékben illatozik
Míg hozzánk a világból árad
A hitvány bronz söpredék
Szomorúan nézem a Hold
Patinás sárga lapján
Keresem benne sorsunk rovását
Miért apad dús földünkön
A nemes sertés
S miért áramlik argentin marha
Sokszor évekig lefagyasztva
A kitörtlábú ingó asztalunkra
Magyar vagyok, rám zúdul
A fekete síró hullá éj
Jó lenne szívemnek egy
Egy eldobott kampósbot fény
Mint vak az éjben
Tapogatok a kerítésléc társaimon

Kong a megkövült lelkük
Ó mi lesz veled drága nemzetem
Hol a Jézusba vetett hitet
Júdás fillérekkel kipenderítik
Ott egy nemzet jövője süllyed
A túlélő bérelheti hajlékát
Árulásának fekete sírboltját
Tán még nem késő becsülni
A honi értékeket
Mely saját jövőbe repít
Tán még nem késő felfedezni
A magyar tudást
Felemelni a felemelőnket
Ne az almát, a magját
Taposd a földbe
S takard a nemzet lelkével

2007. 10. 07. 18:24:25

18. Álmain szárnyain szaladok

Álmain szárnyain szaladok
Vergődök az izzó párnán
Álmomban már elmentem
Vonz a reggel

Nem a föld, az emlék tart
Vergődök, mint fióka
Ki első otthonából
Röppenni akar

2007. 10. 07. 18:42:30

19. Napsugaras a szívem, a szívem

Napsugaras a szívem, a szívem
Fekete éj a kabátom, a kabátom
Csak látná már valaki
A szívem már nyíljon ki

Ha levetem éj kabátom
Rám borul- e égi álom
Átölel-e messzeség
Vagy a gyilkos hidegség

Visszatér-e örök álmom
Lesz-e társam
Másik fény
Kettőnkön a sötét éj

2007. 10. 07. 18:56:42

20. A gazdagság lóg

A gazdagság lóg
E szépséges világon
Csak mi járunk
Üres zsebbel
Ezen a világon

A becsület feszül
A rendi világon
Csak mi szórjuk tele
Hazugsággal
E gyönyörű világot

Mi letépjük a világnak
Színpompás virágát
S elfedjük lelkünket
Fakuló szirmának
Múló fényével

2007. 10. 07. 19:14:45

21. A szépségnek csalfasága

A szépségnek csalfasága
Szíveknek rontója
Lennék inkább én a csalfa
Szívednek rontója

Mért kell nekem ez a csalfa
Szívem megrontója
Legyen inkább saját maga
Szíve megrontója

Ha nem érzi a más szívét
Nem fáj a sajátja
Legyen inkább saját szíven
A szép csalfasága

2007. 10. 07. 19:45:29

22. A nagy szájnak kis tudása

A nagy szájnak kis tudása
Becsapja a népet
Megérdemli, hogy bekapják
Ha már jól becsapták

Az ígéret dús termésén
Sovány a szegény nép
Mégis hiszi megváltását
A becsapók útján

Kezét tárja, nincs mit tenni
Bírálni nagy vétek
Hogy a népet beetették
Csak úri csínytevés

Parlamentben csak csíny terem
Mindent nyelő verem
Ezer állás, száz jutalék
S cérnavekony koldus nép

Itt az idő, már nem várat
Cseréljük a száját
Inkább legyen szűk a beszéd
S gazdagabb a becsapott nép

2007. 10. 07. 19:53:30

23. Libeg a lelkem múltamban

Libeg a lelkem múltamban
Hol már otthontalan lettem
Szívemre dőlt régi házak
Fogságában ég a lázam

Idegenben kóbor eb vagy
Kivert otthonodból
Szíveden a hűség súlya
Még is te vagy itt az árva

Nagy szíveden parány táj
Az idegen szűk világ
Mégis te vagy a garas
Hatalmasok asztalán

Tenyeredben van a hazád
Mint gyermek a méhben
Ha kinyitod új világra
Gondolj a sorsára

2007. 10. 08. 17:23:03

24. Vezesd szerelem

Vezesd szerelem
Vérző szívemet
Vértelen mezőre
Gyógyító csókos
Menyegzőre

Vezesd e becstelen
Ördögi világot
A becsület katlanába
Forrjon ki belőle
Becstelen világa

Vezesd a csalókat
Az igazság viharba
Mossa ki zsebüket
A tisztaság avarra

2007. 10. 08. 17:44:44

25. Csipkés csókot

Csipkés csókot
Lobogó piros ajkadról
Hold sugarán kebled
Mámorító illatát

Add szerelmem
E mámorító éjszakán
Öblítsd ki könnyemet
Könnyeddel szép leány

Add nekem testednek
Édes harmatát
A szűzi éj
Lobbanó sikolyát

2007. 10. 08. 17:54:50

26. Félek lezuhan a vas sötét

Félek, lezuhan a vas sötét
A magány folyékony izzó aranya
Már megvetette sírját
Lassan betakar a fénylő dunna
A félelem párnáján a fejem
Istenem, hol vagy szerelem

2007. 10. 08. 17:58:50

27. Miért a ködöt álmodom

Miért a ködöt álmodom
Vagy az alaktalan füstöt
Miért libeg benne tested
Hányódó zavart szívemet
Milyen ecsettel fested

Miért álmodom könnyedet
Arcom ráncában
Miért látom kendődet
Letörölni kínjaimat
A lángoló patakokban

Te sírig tartó köd
Miért öled szelíd álmomat
Ronggyá téptem már
A kócos foszló füstöt
S a köd fátyolát

2007. 10. 08. 18:52:06

28. Éltem, mint kocsikerék

Éltem, mint kocsikerék
Utakat jártam
Abroncs vastalpam
Pókszövedék

2007. 10. 08. 19:01:15

29. Hull az alkonyeső

Hull az alkonyeső
Legördül az éj
Feltölti tarisznyáját
A koldus világ
Mert mindig szórja
A gazdagság aranyát
Csak az ember cseréli
Értéktelen pénzre
A mennyi mannát

2007. 10. 08. 19:09:00

30. Érzem a vágyak súlyát

Érzem a vágyak súlyát
Rám szállnak megpihenni
Mint a sok seregély a fán

S én az epedő
Mikor felébredek
Felröppen valahány

2007. 10. 08. 19:13:38

Változat:

Érzem a vágyak vágyott
Nyomasztó súlyát
Rám szállnak, felkavarnak
S megpihennek
Mint a sok seregély
Az álmodozó fán

S én a kivetett epedő
Mikor álmatlanságból
Fáradtan felébredek
Felröppen valahány

2007. 10. 10. 19:13:06

31. Nálam egy halk sóhaj

Nálam egy halk sóhaj
Nálad egy hangos kacagás
Én a bánat ragacsban
Mézálomban vergődő
Fuldokló bogár
Te a kéj mezején
Édes pillangó
A szél szálakat ragaszt
Belőlem a légre
S én kaparom
A szerencsétlen sorsomat

Te gyönyörű
Rajtad lebeg a tört éj
Istenem, csak egy dörrenés
Szakadjon szét
Ez az ámokfutó kéj
Én már meghaltam a bánatban
De kóbor vágyam
Talán megbocsát
Én soha nem akartam
A könnyeidben élni
S nem akartam
Könnyeidet telesírni

2007. 10. 10. 20:34:47

32. Mint kiöntött leves

Mint kiöntött leves
Szétloccsan a világ
Hol vagyok én
S hol leszek én

2007. 10. 10. 20:50:38

33. Valami rám tapadt

Valami rám tapadt
Én vagy az a dolog
A mágnes
Tépem
Cibálom
Ütöm
Verem
De nem tágít

2007. 10. 10. 20:53:10

34. A kanóc és viasz fényén

A kanóc és viasz fényén
Utazik a lélek
S ha elég
A vég...

2007. 10. 10. 20:55:59

35. Az emlék örök táncot jár

Az emlék örök táncot jár
A múlt színpadán
Mint gép járja a ritmust
Fáradt, nagyon fáradt
Csak elszakadna már
Egy kifáradt csavar

2007. 10. 10. 20:59:38

36. Négyoldalú pohár a jövő

Négyoldalú pohár a jövő
Négy nagyító
Benne a csepp
Szomjat oltó
Víz

2007. 10. 10. 21:03:05

37. A vágyam ölel

A vágyam ölel
A testem izzad
A józan ész
Bilincsbe ver

2007. 10. 10. 21:04:54

38. Egy szemétre dobott hajnal

Egy szemétre dobott hajnal
Benne a döglött kakas
Elmenekült minden tyúk
Ó hol vagytok fehér
Báránfelhő-nyakú hattyúk
S kakas sírra száll a pír
Szép ívű piros ajkad
Lett a tomboló sír
Mefogott édes csókod
Csak a gödörbe kifacsart
Maszlag keserű

2007. 10. 11. 20:27:22

39. Ha lángviharnak kell lennünk

Ha lángviharnak kell lennünk
Édes hazánkon
Hát legyünk
Az izzó földön
Csak sistereg a lét
S kinek kell e fájdalmas
Bús pokoli sors
Hol az ördögi paták
Rúgják szét
Az e világi létezt

2007. 10. 11. 20:40:54

40. Te tűzben izzó illatos szerelem

Te tűzben izzó illatos szerelem
Miért bűzlesz énbennem
Jeges szívemen

Lángolt a szívem fagyott kezedben
Gyenge fióka voltam
Kábító tekintettedben

Csipke voltál pikkelyes testemen
Most izzó sodrony vagy
Hullámmentes testemen

Ontottam szép szavaim melegét
Most minden hangod
Tüske a lüktető fülemben

Szenvedem a világ ölelését
Mert Te voltál a világ
Most szenvedem az elvesztését

2007. 10. 12. 18:59:55

41. Zörög a csontos éj

Zörög a csontos éj
Átmázolták az eget
Megrakták a szekeret
S ellopták az eget

2007. 10. 12. 19:07:50

42. Széttárnám kezemet, de minek

Széttárnám kezemet, de minek
A világ már régen leesett
Mint drogosok a diszkóban
Összegyúrtuk meggondolatlan

Széttapossuk a jövőnket
Csodára váró tékozlók lettünk
Követeljük a jólétet
A mosléksár létünkön

Példamutató tomboló vezéreink
Táncolják a prímet
S vagdalódnak a hatalom
Félelmet keltő bárdjával

Táncolja lucskos táncát a nép
S a gazdag majom hatalom
Kitáncolt ezüstökkel tömi
A mocskos zsebét

Állj meg örült tánc
Mielőtt végleg eltemet a sár
Temesd inkább a rabló vezéreket
Teremni hagyni e gyönyörű földet

2007. 10. 12. 19:48:53

43. Szeretném bemutatni, ki vagyok

Szeretném bemutatni, ki vagyok
S ki voltam
Hogy ki leszek nem tudom
Nem is érdekel
Azt majd eldönti a jelen
S a múlt
Sivatagban virágnak születtem
Legyintve elhagytak
Nem hitték jövőmet
Hagytam a homok táncát
Megtépte gyökerem ágát
Mégis fölkapott szél
S sziklára vetett
Tomboltam szerencsétlen sorsomat
Inkább a homokhalál
Mint szirten a kiszáradás
Ott voltam a szikla hajszálerében
Hajnal pirított, fagy tépett
Virágba borulás előtt
A bimbóm elégett
A fagy lehasította börtönöm ajtaját
Koppant a leeső szikla lap
S én lassabban esve
Széláramban kavargva
Fűvölgyre hajtva fejem
Halált álmodtam az égre
Akaratot lehelve gyökér lábaimba
Mint halódó csúszó-mászó
A réti lomb alá vonszoltam
Sorvadó lángoló testem

Rémek riasztottak:-
Inkább halj, -Te jövő megváltó
Ekkor éreztem, a jelen fél
Felemelni biztosabb jövőjét
A tolvaj nép, az együgyű
Nagyobb tolvajt tételezett fel
Mert a tolvajló világnézet
Inkább bezárja önmagát
Ott nőtem fel, kidobott testemben
Kilúgozták önbizalmamat
De erőt adott a napfény
Mert azt nem takarta el
A rabló szürkeség
Nem falta fel a szásrétű
Mindent felfaló bendő
S közben hizott bennem a veszteglő
Egyre jobban tobzódó akarat
Nyílni vágyott, réten vagy erdőben
Már nem számított
Leveleimre írtam a sorsomat
A vágyaimat s álmaimat
Ömlött belőlem az új
Ötletek, találmányok
Mindenféle, - ami ellenkezett
A tolvajló hatalommal
Míg mások arattak a mocskot
Fenntartó, ötleteikkel
Az én leveleimet
Az őszi szél vitte tovább
Szürkén, sorvadón, könnytől nedvesen
Várta hogy ellopják
Mert más köntösében tovább élni
Talán jobb
Mint végleg elveszni

2007. 10. 12. 20:17:43

44. Ha már megfogant a lét

Ha már megfogant a lét
Mindegy
Mit tár fel
A fény

2007. 10. 12. 20:19:00

45. Itt vagy előttem Te virágzó

Itt vagy előttem Te virágzó
Réttestű gyönyör
S én az éhes marha száj
Legelészem viruló orcád

Édes a virág, habzik a száj
Melleid ormáról folyik a nyál
Bikamód rúgom a földet
S szétnyitja combod a szerelmet

2007. 10. 12. 20:30:14

46. Szűzként érkeztél

Szűzként érkeztél
Ribancként távoztál
Elárult az éj

Maradtál volna
Utcasarki préda
Te szívtipró céda

Vesztél volna
Álmaim tengerén
Nem szívem melegén

Mit elvesztettél
Garasért
Nem veheted forintért

2007. 10. 12. 20:36:21

47. Lengtem s lét szárán

Lengtem s lét szárán
Éretlen
Ittam a szél vágyát
Szerelmesen
Hittem a virulás
Mindenre megváltás
Bolyongó álmom
Végre megtalál

Nem volt zivatar
Szél sem
Egy szellő lendítet
S leestem
Föld keblére
Hajtottam fejem
Bármerre néztem
Tudtam:
Elvesztem

Érett lettem
Síromba estem
Inkább lengnék
Zölden odafenn
Mint hogy fű között
Vesszek el
Sorsomban az átok
Bár halni kell
Mégsem mindegy
Az ember
Mikor veszik el

2007. 10. 13. 13:47:18

48. Két kebel gondolán

Két kebel gondolán
Hajózom
Szélcsend van
Vitorlám gyűrött
Vásznán

Hej, óceánok
Végtelen vizén
Vad viharokban
Simára edződve
Feszültem az égre

E csendes
Hattyúnyakú öbölben
Szívembe zárt
Vihar tombol
Széttörni a palackot

2007. 10. 13. 13:57:44

49. A kóborló lelkek kőszigetén állok

A kóborló lelkek kőszigetén állok
Mennyi barát, -
Tengervégtelen a magány
Csak egy suhanás az ittlét
Köröttem zúg a tömény áram
Szinte izzik a lég
Mint áradó elektronoktól
A vörös ellenálláshuzal

Mennék, de nehéz a testem
A száguldó lélek meg nem ért
A teremtő titok elválaszt
Ó mily fájdalmas az itt lét
Mennék, -szőke hajszálakban
Hull rám az ég
Most öl meg a susogó világ
Ott leszek az égi király

2007. 10. 13. 18:02:09

50. Susog az erdő bús lombja

Susog az erdő bús lombja
Ontja a bánat imáját
Esőt könnyeznek a levelek
Az utolsó éjszakán
Értő fület keres a zöld
Az örök ősz előtti napon
Sivatagosodik a humánium
Rákként terjed az emberi tett

A sikolyok áriája hull
Az elázott földre
Minek a pénztől elvakult
Vad rabló világnak
A tavaszi zöld
Nyíló szirmának szerelme
Ha eladja gyönyörét
Csillogásért az ember

2007. 10. 13. 18:16:17

51. Itt fekszem a süllyedő lápban

Itt fekszem a süllyedő lápban
Kiemelő csókra vágyom
Hol jársz most megmentőm
Vagy csak minden álom

Kinek süllyedés a sorsa
Felette mosollyal lengnek tova
Csak egy-egy lelógó
Fáradt elsuhanó kéz érinti

A megváltó érintést elkapni
Már nincs harmatnyi erő
Szétterül a szenvedő erő
Mint pusztaságban a homok

2007. 10. 13. 19:09:50

52. Kopár ágszemei égnek a fényben

Kopár ágszemei égnek a fényben
Már zavarja az ölelő sugárzás
Halálnak fénye rezeg feketén
A száraz ruhátlan gallyakon

Levetett inge porlik a törzsén
Kiszáradt izmai félelmek
Ó Istenem itt e bomló Földön
Mivé lettem?

Hiába lengtek szűzi kékben
Csábító kékszemű egek
Vihar tépi már gyökerem
Hangyaboly rágja testemet

Kilúgozott erőtlen vágyaim
Sovány gallyain átsuhan
A tavaszi sugárzó szellő
Mint por felett az emlék

2007. 10. 13. 19:22:46

53. Olvadt arany levébe

Olvadt arany levébe
Aranypénzt szór
S aranyporral ízesít
Aranykanállal falja
Gazdagsága levesét

Izzó aranyfácánt zabál
Aranykéssel aranyvillával
Virító aranyfogával
Aranyasztalon aranyvirággal
Aranyszékben elfolyva

Aranypohárból Au-kolloidot
Aranyalmát aranytálból
S aranyvécére ülve
Ügyelve a szerénységre
Kiszarja a vagyonát

2007. 10. 13. 19:48:03

54. A létminimumra kölcsönnel

A létminimumra kölcsönnel
Mért ébresztesz vágyakat
A THM sírjába kerül az áldozat
Ki trónról álmodott

Szerény vágyakra miért raksz
Hamis óriás szárnyakat
Kamatot kitermelő rohanó lábakat
Visszavigyorgó sötét álmokat

Kinek kezében korábban pengett
A becsületes munkaforint
Ma a fojtogató hónap végén
Fájón túri üres keze remegését

Nyolc óra munka kamatra sem elég
Mégis ügyes médiával beléd oltják
A bankkártya rabló kényelmét
S várhatod a végrehajtó kegyét

S ha elveszik őseid munkája
Az utca szennyének koldusa lehetsz
S örülj ha a rabló tőke
Babgulyással megetet, megetet

2007. 10. 13. 20:11:34

55. A szerelem nagy tengerén

A szerelem nagy tengerén
Befagyott az ölelő érzés
A fájdalom rian
Kettétörve e szép mesét

Én mesét álmodtam veled
Nem a kegyetlen valót
Mert ki igazán szeret
Csak álomban él

A lét vad táncának
Becstelen csábítása
Egyszer jégre lök
Elhagyni a valót

2007. 10. 13. 20:19:11

Átirat:

A szerelem nagy tengerén
Befagyott az ölelő érzés
Az égető fájdalom rian
Kettétörve e szép mesét

Én mesét álmodtam veled
Nem a kegyetlen valót
Mert ki igazán mélyen szeret
E világban csak álomban él

A botladozó lét vad táncának
Becstelen készítő csábítása
Egyszer végleg jégre lök
Elhagyni e kegyetlen valót

2007. 10. 13. 20:22:13

56. Te Rongy, mint a fázós egér

Te Rongy, mint a fázós egér
Zsebembe pihenni térsz
Szörödön ezer nyavalya
Mind a jövőmet rágja

Betérsz undorító szagoddal
Hosszú farkadon bűzlik
A felfalt-múlt-ürülék
Megannyi tomboló fájó éj

Felfalod zsebeim ékes szövetét
A zseb ablakán kukucskál
A fázós hontalan csillagos éj
Csak te cincogsz vidám kéj

Ahogy jöttél, elmentél
Nem duplázott, félbevágott
Vagy negyedelt a sors
Az is kiesett a zsebemből

Sikollyal érintik rút testedet
Mégis te vagy a szépség
Combok, csókok, keblek között
Az álmodott királynő

Keserítő férgekre vágyunk
Mintha más nem lenne a sors útján
Megvetjük, mégis az ágyasunk
Hamis csörgése csak nekünk vidám

2007. 10. 13. 20:44:17

57. Az én koronám

Az én koronám
Az égi pír
Palástom a lomb
Jogarom
A füves domb
Palotám a tavasz
A nyár és a tél
Az ősz ablaka
Vagyonom
Az egész világ

2007. 10. 13. 20:50:52

Fénytelen aranya

2007. 10. 14. 9:26:38

58. Létrehozzák a törvények tömegét

Létrehozzák a törvények tömegét
Az esetlen ember írott vétkét
Nem lesz olyan óra melyben
Legalább egy mozzanat
Ne lenne sértő
Büntethető törvényellenes
A szokások hatalma elvész
A megbocsátás, az irgalom
Mint nem kívánt fogalom
Ékelődik a bírák közé
Csak a PÉNZ A PÉNZ SZÁMÍT
Büntetni így vagy úgy
Ítéletek ezreivel sakkban tartani
A loholó világot
Vannak zsebek, hol töményedik
A bevasalt pénz
Hiszen vájkálnak otthonodban
Cédula vagy a marketingben
S a bankszámlád mutatja
A nyomorgó vagy fényűző életutat
Adóeső hull kimosni a szegénységet
A gazdagság jégálarcáról
Lecsúszik az őket védő törvény
Törvény folyik a drága csapból
S törvénnyel teleírt a takaród
A törvény kövein lépsz az úton
Fogaitól véres a talpad
Háromszáz forint vizitdíjjal fogadnak

Törvényen lógó pojácák vagyunk
Játszik velünk az oligarchia
Kókler szájával kábít a média
Úgy érzed ez már demokrácia
Megmutatják mit egyél
Hogyan és miért
Mert nem maradhat raktáron
A profitot termelő termék
Könnyű a munka a törvényi láncban
Mert törvény védi a törvényteleniséget
Évekig húzódó perekkel
Bécsben élnek tele zsebbel
Miniszter, koldus egyaránt
Kilopja a haza maradék vagyonát
Megélhetési bűnöző mindkettő
Kinek a kifosztott élete
Kinek a vagyona a vezérlő
A törvény táncát járjuk
Pihenni nincs idő
Aki kibukik várja a temető
A gazdagság pénzbe temette magát
Jólét a sírja, késői a halál
Kezünkön lábunkon a törvény üszke
A bohóc kormány ettől olyan büszke
A lét rangja labirintusokban bűzlik
Törvény-rabláncon az ember
Vonszolja a gazdagok sorsát
Pedig ha szabad lenne
Mindenkit magasabbra emelne

2007. 10. 14. 10:05:51

59. Erjed a Föld, -erjed

Erjed a Föld, -erjed
A részegség egyre terjed
Mámor a trónon
Nyomor a mámoron
Pusztít a falás
Sziklára úzve remeg
A józanság
Bányaüregek sírják
A telt múltat
Kirabolta az évszázad
Erdők lapulnak
Pénzzé válva
Rigó kering
Fészekre vágyva
Több az ékkő
Mint a virágszál
Kicserélte az ember
Szépséges múltját
Véres a Föld
Elvázott már minden
Vörösben, kékben
És zöldben
Nyugszik a múlt eltemetve
A lélektelen földben
A részegség elűzte
Félve reszket vérén
Nem akar illanni
Ide köti remény

2007. 10. 14. 20:02:18

60. Ó szerelem elégek a partodon

Ó szerelem elégek a partodon
Ott fekszek sebzetten
A kihült alkonyon
A furfangos lét korbácsán
Eljártam szemednek
Vad táncát
Látnom kellett volna
Tested végtelen óceán
Az én álmomat
Kettészelő bárd

2007. 10. 14. 20:23:01

Ó szerelem elégek a partodon
Ott fekszek vergődő sebzetten
A kihült jégvirágos alkonyon
A furfangos lét csaló korbácsán
Eljártam cifra szemednek
Vad igéző furfangos táncát
Látnom kellett volna, az ám
Tested végtelen hullámozó óceán
A megváltó gyönyörű álmomat
Kettészelő fekete gyémántbárd

2007. 10. 14. 20:23:54

61. A bánat húrjainak pengésén

A bánat húrjainak pengésén
Éled e bús dal
Mehalt szerelmemet kíséri
Álmommal
Újra éled minden az utolsó
Elhaló pengésen
Eltűnni végleg a végtelen
Kékségen

2007. 10. 14. 20:31:55

62. Zöldellő faágak, ékköves kis szárnyak

Zöldellő faágak, ékköves kis szárnyak
Elmegyek, máshová, -tündérek várnak
Lehulló levélen szívem nagy vágya
Röppenjen messze, -szépség az ágya

Sok tavasz átírta szerelemes szívemet
Nincs jövőm, nincs, - a múltat feledjem
Elém hullott szépségnek tucatnyi virága
S lett a szívem lelkem szenvedő aréna

2007. 10. 14. 20:41:47

VEÉGE

Befejezve: 2007. 10. 14. 20:44:02